

MARCI
MANTVA

BONAVITIS,
PATAVINI,
IVRISCON.

DIALOGVS DE
CONCILIO.

Capo. 32. num. 12.

*Auctoris propositi a donec moderat ex
Guarato...*

*Stano
hibido a
taqua sa
galaen
puzgaim
por cler
puz de
1640.
Martin
depp...*

COLL. SOC. IESV SALM. EA

ROBERTO, MAGIO, BO-
noniensi, Iuriscō. Clarissimo, & Proto-
notario Apostolico, optime merito.

Marcus, Mantua, Bonauitus,
Patauinus. I. C. S. P. D.

STATIM & cum primum
tuas accepi litteras mi Robere
te, quibus de cōcilio me certio-
rē reddebas, (mitto q̄ omnes
letitia maxima affeceris, si tamen ita erit, ut
scribis, & fiat) cepi mecum tacitus cogita-
re, quid nam, quod huic rei maxime conue-
nire uideretur, scribere possem hoc tempore,
quo ferie nobis solito longiores indictæ
sunt, non q̄ putauerim noctuas (ut est in
proverbio) Athenas apportare, sed ut in-
genium periclitarer, excitaremq̄ alios ad
scribendum, & te præsertim, qui si uelis, &
nisi quotidianis occupationibus detinearis
adeo ingenio uelox es, & iudicio acri, ut so-
lus scire uidearis, nemoq̄ sit, qui tibi facile
possit comparari. Adde q̄ adiuumento eris
mus his, qui concilio præerunt, non doctis,
& eruditis, ij enim ope auxilioq̄ aliorū nō

M. Mantua.

A ij

cerdotes nō sint, iuxta illud Iob. c. v. homo
nascitur ad laborem, & auis ad uolatum. &
Gene. iij. in sudore vultus tui uesceris pane
tuo, donec reuertaris ī terram, de qua sum-
ptus es. & amplius de se cōfidenter loquēs
Apostolus Paulus ait, & gloriatur, gloria
tamen Iesu Christi prædicasse euangeliū,
vt necessaria sibi suis manibus ministraret.
i. ad corinth. ix. & in. c. sacerdos, ad fi. i. q. ij.
quoniā vere ociosi, vt Teres Sitalici pater
dicere q̄ sæpissime solebat, nihil ab agasoni
bus differunt, quia nihil agendo ēt (M. Ca-
tonis oraculum erat) male agere homines
discunt. & ea de re Adrianus quoq̄ Impe-
rator optimus, ne quid aliquando emeret,
vel pasceret ociosum, enitebatur, Immo ab
agasone quodā prouerbium natū est. cum
Minerua quoq̄ manum moue. cuius asinus
cum luto infixus hæreret, deberet q̄ illi suc-
currere, et ociosus Herculem imploraret, re-
spondisse ferunt, ita demum ad futurum, si
asino laboranti manum admoueret. Adde
q̄ muta quies, vitaq̄ sedentaria, in ocio se-
mota, non corporibus modo, verum etiam
animis marcorem conciliat, non secus atq̄

cano. si quis. xxv. q. fi. & in. d. cano. conue-
nientibus. i. q. vij. & in cano. hoc nequaquam.
vij. q. i. & in cano. cum adrianus. lxiij. dist.
& in cano. septuaginta. xvi. dist. & in cano.
ij. xvij. dist. & in cano. in ea. c. dist. & in. c.
quod translationem, de offi. deleg. alia ple-
raque adduci potuissent, sed cum hæc satis sint,
silentio inuolui debent.

Man. Promissis standum est, et maxime quia non
tam quid aures tuæ pati possint, consideran-
dum est, quàm quid uirtuti, & præstantiæ
tuæ debeatur.

F I N I S.

VENETIIS, M D X L I.

M E N S E M A I.

